

[Askjær Jørgensen]

den går i hvert fald ikke ud på det, som den radikale ordfører argumenterede for i dag.

Den radikale ordfører startede med at prøve at score nogle points ved at snakke om, at man vil stille ændringsforslag om at få større taktregulering osv., altså mere til de offentligt ansatte. Længere henne i sin ordførelse kom den radikale ordfører ind på det med de mindre virksomheder og erhvervslivet. Man nåede rent faktisk hele spekteret rundt. Vi fik også at vide, at man havde en 75-årig historie. Det er trist, når man nu har været her i 75 år som radikalt parti, så at konstatere efter 75 års forløb, at man intet som helst har nået af det, der skulle være de radikales mærkesager. Der var jo engang, hvor det var et husmandsparti. Siden blev det til, at det var et parti for alle små erhvervsdrivende. Hvordan er situationen for de vælgere, som det radikale parti påberåber sig at repræsentere, efter at det radikale parti nu har været her i 75 år?

Jeg synes, det var en fantastisk gang hykleri, den radikale ordfører kom med. At komme her og sige, at man vil give taktreguleringsforbedring, og så vil man give noget til den anden side. Man kan ikke både blæse og have mel i munden. Tag og fortæl os, hvordan man vil finansiere det! Tag og fortæl, hvorfor den radikale politik er kuldsejlet: fordi den er nøjagtig magen til den socialdemokratiske politik. Intet andet.

Der er kun ét parti her i folketingsalen, der har fremlagt en plan for, at alle kan få reallønsfremgang. Reallønsfremgang går naturligvis ud på, at vi alle sammen skal bestille noget mere. Al den tåbelige snak om, at man skal have længere ferie, at man skal fordele den beskedne mængde arbejde, der er, osv., det er ødelæggende for samfundet. I en privat husholdning er det således, at hvis man ikke rigtig kan få pengene til at slå til, så sørger man for at bestille noget mere for at producere noget mere, for at tjene nogle flere penge. Det gælder også for Danmark. Derfor vil den uges ekstra ferie, man nu vil trække ind, forværre den økonomiske situation i Danmark, som jeg bad finansministeren forklare hvordan man vil klare.

Bollmann (CD):

Lad mig først sige, at to af de spørgsmål, vi behandler i dag, nemlig indgreb på LO-

området og på det offentlige område, efter vores opfattelse burde have været adskilt, således at vi havde haft mulighed for at tage stilling til to forskellige forslag.

Må jeg så sige, at efter CDs opfattelse er det ikke så lidt af en tilsnigelse, når man i bemærkningerne fremhæver, at forhandlingerne med de offentligt ansatte er brudt sammen. Der har jo reelt aldrig været forhandlinger. De har ikke været påbegyndt; de eneste virkelige forhandlinger om de offentligt ansattes forhold er foregået mellem regeringens medlemmer og LO. Vi finder, det er en grov tilsidesættelse af forhandlingsreglerne, som organisationerne med god grund kan være utilfredse med.

Forhøjelsen af taktreguleringen til 0,75 fra 0,50 er en meget lille forbedring af de offentligt ansattes mulighed for at følge med i prisudviklingen. Som det er sagt før i dag, så CD helst, at den procentvise dyrtidsregulering blev genindført, ikke alene for at give en bedre dækning generelt, men også for at undgå en yderligere udjævning af indkomsterne mellem de forskellige grupper af lønmodtagere, en udjævning, som både gennem disse indgreb og gennem den hjemlige skattepolitik finder sted med det resultat, at det tjenestemandssystem, som har eksisteret i mange år, og som senest blev ændret i 1969, efterhånden falder fra hinanden. Men da vi ikke tror, at det i dag vil være muligt at ændre dyrtidsreguleringen til det ideelle, så må vi foreslå det næstbedste, altså en forhøjelse af taktreguleringen, og det er også sagt før i dag, at vi foreslår en forhøjelse til 100 pct.s dækning. Alle lavere procenter er efter vor opfattelse kun medvirkende til at forstærke skævheden set i relation til det private arbejdsmarked.

CDs ordfører, hr. Melchior, var inde på ferieproblemet, og for hovedparten af de offentligt ansatte gør der sig vel tilsvarende betragtninger gældende. Jeg skal dog som flere andre ordførere i dag henlede opmærksomheden på, at der tilsyneladende har været uenighed mellem arbejdsministeren og finansministeren om de grupper, der i forvejen har mere end 4 ugers ferie, f.eks. den store gruppe af lærere, men også andre, der på grund af særlige arbejdsvilkår og aftaler har længere ferie. Vi finder ganske klart, at disse grupper under en eller anden form må have compensation. Der er kun tale om godtgørel-